

UCHWAŁA Nr XLIII/412/2018
Rady Miejskiej w Policach
z dnia 19 czerwca 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Polic

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2018r. poz. 994 i 1000) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego /Dz.U. z 2017r. poz. 1257 oraz z 2018r. poz. 149 i 650/ Rada Miejska w Policach uchwala, co następuje:

- § 1.** Uznać za bezzasadną skargę osób fizycznych na Burmistrza Polic.
- § 2.** Uzasadnienie odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do uchwały.
- § 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Witold Król

Uzasadnienie

Projekt uchwały przedkłada Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Policach.

Skarga osób fizycznych na Burmistrza Polic wpłynęła do Urzędu Miejskiego w Policach w dniu 14 maja 2018r.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego /Dz.U. z 2017r. poz. 1257 z późn. zm./ organem właściwym do rozpatrywania skarg na burmistrza jest rada gminy.

Komisja Rewizyjna zapoznała się ze skargą złożoną w dniu 14 maja 2018r. przez osoby fizyczne związaną z działalnością Burmistrza Polic. Członkowie komisji przeprowadzili analizę przedłożonej dokumentacji, wysłuchali wyjaśnień złożonych przez radcę prawnego oraz Naczelnik Wydziału Gospodarki Gruntami. Po zapoznaniu się z powyższym, Komisja Rewizyjna wnioskuje o uznanie skargi za **bezzasadną**.

Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy niewykonania przez Burmistrza Polic wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, związanego z działkami nr 7 i 10, stanowiącymi część ogrodów działkowych w Bartoszewie, Komisja Rewizyjna dokonała analizy całości postępowań administracyjnych i sądowych związanych z tymi działkami. Analizę tę przedstawiono w załączniku do niniejszej uchwały.

Po wysłuchaniu radcy prawnego Komisja Rewizyjna nie znajduje podstaw nakazujących Burmistrzowi Polic wystąpienia z wnioskiem o zmianę wpisu w księdze wieczystej, a w szczególności nie nakłada na niego takiego obowiązku przywołany wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, którego sentencja brzmi „oddala apelację pozwanej Gminy Police”. W konsekwencji, skoro nie istnieje przepis nakazujący podjęcie określonego działania, nie sposób zasadnie postawić Burmistrzowi zarzutu braku podjęcia takiego działania. W związku z powyższym Komisja Rewizyjna wnioskuje o uznanie skargi za **bezzasadną**.

**Załącznik do uchwały Nr XLIII/412/2018
Rady Miejskiej w Policach
z dnia 19 czerwca 2018 r.**

W dniu 10 grudnia 1976 r. Wojewoda Szczeciński wydał decyzję nr 12/GB/76 w sprawie nabycia niezabudowanych działek nr 7 i 10 w Bartoszewie o łącznej powierzchni 1,71 ha, z przeznaczeniem na zorganizowanie przez Zakład Działalności Socjalnej Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie ośrodka rekreacyjno-wypoczynkowego dla pracowników terenowych organów administracji państwowej.

Umową notarialną z dnia 10 stycznia 1977 r. rep. A nr 77/1976, zawartą w trybie art. 6 obowiązującej wówczas ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (tekst jedn. Dz.U. z 1974 r., Nr 10, poz. 64 ze zm.), Skarb Państwa - Urząd Wojewódzki w Szczecinie - Zakład Działalności Socjalnej kupił od osoby fizycznej działki nr 7 i 10 w Bartoszewie o łącznej powierzchni 1,71 ha, z przeznaczeniem pod budowę ośrodka rekreacyjno-wypoczynkowego dla pracowników terenowych organów administracji państwowych. Cena nabycia nieruchomości została ustalona i wypłacona właścicielowi w kwocie porównywalnej z kwotą, jaką uzyskał rok wcześniej ze sprzedaży na rzecz osoby fizycznej innej działki położonej w Bartoszewie (cena rynkowa).

Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, przekazał ten teren protokołem zdawczo-odbiorczym z dnia 23.03.1983 r. na rzecz Polskiego Związku Działkowców Zarządu Wojewódzkiego w Szczecinie.

Działający jako przedstawiciel Skarbu Państwa - Naczelnik Miasta i Gminy w Policach decyzją z dnia 03.10.1983r. znak SR.7013/12/83 działki te przekazał w nieodpłatne użytkowanie na czas nieokreślony dla Polskiego Związku Działkowców Zarządu Wojewódzkiego w Szczecinie. W uzasadnieniu tej decyzji podano, że między innymi działki o numerach 7 i 10 przeznaczone zostały pod pracownicze ogrody działkowe zgodnie z wytycznymi zawartymi w Uchwale nr 50 Rady Ministrów z dnia 6 marca 1982 r. w sprawie rozwoju ogrodnictwa działkowego do 1985 r. oraz ustawy z dnia 6 maja 1981 r. o pracowniczych ogrodach działkowych.

Aktem notarialnym rep. A nr 3838/1998 z dnia 19 października 1998 r. Gmina Police ustanowiła na rzecz Polskiego Związku Działkowców prawo użytkowania wieczystego w/w działek. Umowa ta została zawarta na podstawie obowiązującego wówczas art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz.U. Nr 99, poz.486), ponieważ Polski Związek Działkowców spełnił wszystkie kryteria, uzasadniające roszczenie o ustanowienie użytkowania wieczystego gruntów wchodzących w skład pracowniczych ogrodów działkowych: w dniu 5 grudnia 1990 r. i w dniu wejścia w życie tej ustawy był użytkownikiem działek o numerach 7 i 10 obrębu Pilchowo, a ogrody posiadał w użytkowaniu na czas nieokreślony od 1983 r. i w dniu 27 grudnia 1995 r. złożył wniosek o ustanowienie użytkowania wieczystego tych gruntów.

W dniu 5 lipca 2006 r. były właściciel działek nr 7 i 10 wystąpił do Starosty Polickiego z wnioskiem o zwrot tych działek, jako niewykorzystanych na cel zgodny

z wywłaszczeniem. Decyzją nr GN.KS.7221-9/06 z dnia 8 czerwca 2007r. Starosta Policki odmówił zwrotu nabytych przez Skarb Państwa - Urząd Wojewódzki w Szczecinie działek nr 7 i 10.

Decyzją nr GKN.II.ES.7724/51/2007 z dnia 31 lipca 2007 r. Wojewoda Zachodniopomorski uchylił powyższą decyzję Starosty i umorzył postępowanie. Następnie decyzją nr GN.II.7534.44.2011.5.AP z dnia 18 maja 2012 r. Wojewoda Zachodniopomorski zmienił swoją decyzję nr GKN.II.ES.7724/51/2007 z dnia 31 lipca 2007 r. w ten sposób, że uchylił w całości decyzję Starosty Polickiego nr GN.KS.7221-9/06 z dnia 8 czerwca 2007 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Rozpatrując ponownie sprawę Starosta Policki decyzją nr GN.6821.8.2012.KS z dnia 19 listopada 2012 r. odmówił zwrotu wywłaszczonej nieruchomości z uwagi na to, że:

- 1) nieruchomość nabyta przez Skarb Państwa została wykorzystana na cel, na który została nabyta,
- 2) cel nabycia, w dniu wydania decyzji, był nadal kontynuowany, a zmiana zarządzającego terenem i właściciela gruntu wynikała z przepisów prawa,
- 3) ustanowienie prawa użytkowania wieczystego gruntu nie zmieniło użyteczności publicznej urządzenia jakim są pracownicze ogrody działkowe.

Wojewoda Zachodniopomorski decyzją nr GN.II.7534.17.2012.4.AP z dnia 12 lutego 2013 r. utrzymał w mocy w/w decyzję Starosty, ale w przeciwieństwie do Starosty Polickiego, Wojewoda Zachodniopomorski stwierdził, że cel wywłaszczenia nie został zrealizowany. Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 r. sygn. akt II SA/Sz 344/13 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie orzekł o uchyleniu obu tych decyzji, a Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 26 września 2014 r. sygn. akt I OSK 2371/13 oddalił skargę kasacyjną Gminy Police.

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2015 r. Starosta Policki zawiesił postępowanie w sprawie zwrotu wywłaszczonych działek nr 7 i 10, do czasu rozstrzygnięcia przez sąd cywilny zagadnienia wstępnego - ważności umowy oddania przedmiotowych działek w użytkowanie wieczyste przez Gminę Police na rzecz Polskiego Związku Działkowców. Z uwagi na fakt, że ani były właściciel, ani użytkownik wieczysty, ani Gmina Police nie wystąpiły do sądu o stwierdzenie nieważności powyższej umowy, Starosta Policki zawnioskował o takie wystąpienie do Prokuratury Generalnej. W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 7 lipca 2015 r. znak KR-41-1516/15/PKU Prokuratura Generalna stwierdziła, że występują uzasadnione wątpliwości co do istnienia po stronie Skarbu Państwa interesu prawnego w wytoczeniu tego powództwa, a ponadto wytoczenie powództwa o stwierdzenie nieważności umowy obarczone jest dużym ryzykiem niekorzystnego rozstrzygnięcia procesowego. W związku z powyższym Starosta Policki z urzędu podjął zawieszone postępowanie, które następnie umorzył decyzją nr GN.6821.8.2015.AG z dnia 23 września 2015 r. Pełnomocnik ubiegającego się o zwrot wywłaszczonej nieruchomości złożył odwołanie od tej decyzji. W związku z powyższym postanowieniem nr GN.7534.5.2015.8.MB z dnia 5 stycznia 2016 r. Wojewoda Zachodniopomorski zawiesił postępowanie w sprawie zwrotu wywłaszczonych nieruchomości z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r. sygnatura akt II SA/Sz 344/13 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie orzekł, że nie można wydać decyzji pozytywnej o zwrocie nieruchomości do czasu, kiedy Skarb Państwa

lub gmina ponownie znajdzie się w jej władaniu. Następnie pełnomocnik wnioskującego o zwrot nieruchomości wniósł do Sądu Okręgowego w Szczecinie pozew o ustalenie nieważności umowy ustanowienia wieczystego użytkowania i przeniesienia własności z dnia 19 października 1998 r. rep. A nr 3838/1998, zawartej pomiędzy Gminą Police a Polskim Związkiem Działkowców. Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 19 września 2016 r. sygn. akt I C 1475/2015 stwierdził nieważność tej umowy, a Sąd Apelacyjny w Szczecinie prawomocnym wyrokiem z dnia 3 listopada 2017 r. sygn. akt I ACa 260/17 oddalił apelację Gminy i PZD. Powodem, dla których sądy orzekły o nieważności umowy 19 października 1998 r. był fakt, że umowa ta zawarta została na podstawie przepisów prawa uznanych przez Trybunał Konstytucyjny w dniu 20 lutego 2002 r. za niekonstytucyjne - wyrok K 39/00. Polski Związek Działkowców złożył skargę kasacyjną z dnia 10 stycznia 2018 r. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 listopada 2017 r. sygn. akt I ACa 260/17. Skarga ta nie została do tej pory rozpatrzona. Natomiast Wojewoda Zachodniopomorski decyzją nr GN-2.7534.5.2015.23.MB z dnia 1 marca 2018 r. orzekł o uchyleniu decyzji Starosty Polickiego nr GN.6821.8.2015.AG z dnia 23 września 2015 r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Gmina Police jest wpisana w księdze wieczystej SZ2S/00015196/7 jako właściciel między innymi działek nr 7 i 10. Burmistrz Polic nie wystąpił do sądu wieczystoksięgowego o wykreślenie wieczystego użytkowania działek nr 7 i 10, ustanowionego na podstawie umowy uznanej przez sąd za nieważną, ponieważ żaden z przepisów prawa tego nie nakazuje. Dla Gminy Police sprawa zwrotu tej nieruchomości ma ogromne znaczenie społeczne i ekonomiczne. Działki nr 7 i 10 stanowią enklawę wśród innych gruntów będących w posiadaniu Polskiego Związku Działkowców i wraz z gruntami sąsiednimi zabudowane zostały przez działkowiczów altanami. Podczas budowy tych altan nie uwzględniano granic działek ewidencyjnych tworzących ogrody działkowe, w związku z czym część altan położona jest na działkach nabytych od dwu różnych osób, a w konsekwencji na dwóch różnych działkach ewidencyjnych (granica działki przebiega przez środek altany). Zwrot działek nr 7 i 10 byłby rażąco sprzeczny z interesem społecznym, powodowałby nie tylko konieczność likwidacji ogrodów działkowych, z kilkudziesięcioma altanami, położonych wewnątrz tego obszaru, ale również likwidację altan, które częściowo posadowione są na tych działkach, a częściowo na działkach pozostających w użytkowaniu wieczystym PZD. Z powyższych powodów w przedmiotowej sprawie Burmistrz dokłada wszelkich starań, aby jego działania były przemyślane, a nie zbyt pochopne. Wbrew twierdzeniom skarżącego wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 listopada 2017 r. sygn. akt I ACa 260/17 nie nakłada na Burmistrza Polic jakiegokolwiek obowiązku, w szczególności zaś obowiązku wskazanego w przedmiotowej skardze.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego /Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm./ w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.